

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó. Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DÍJ

helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 k, fél évre 10 k, negyedévre 5 k.

Egyes szám ára 8 f., kapható:

adóhivatalban, Gross G., Polanek F., és Friedmann F., irak üzleteiben.

Felelős szerkesztő:

Dr. VAINA GÁBOR, ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8-9 és d. u. 2-4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DÍJ:

2 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 24 f.
3 hasábos garmondsor 16 f. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 60 f. bélyeg-díj fizetendő.

„Nyilttér sora 30 f.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Bezárt boltok.

Brassó, jun. 28.

Mért voltak bezárva tegnap délután csaknem az összes magyar boltok? Valami országos gyász érte a nemzetet? Vagy valami országos öröm? Nemzeti ünnepeink egyike virradt-e ránk tegnap, vagy nemzeti katasztrófáink valamelyikét gyászoltuk? Sem egyiket, sem a másikat. A brassói szász diákok tartották majálisukat a Honterus-kutnál. Országos ünnep ez ugyebár? Méltó, hogy mindenki áhitatos lélekkel hozzásegődjék, mámorában kánkánt táncoljon, zászlóját a magasban lengesse, kalapját, papucsát az égnek dobálja, üzletét, ha van, bezárja, erszényét, ha van, kinyissa, s menjen, menjen négyfogatu fölpiros-kékezett landaueren a Honterus-kutjához, a szász diákok ünnepére. Szégyenpir borította el arcunkat, mikor tegnap délután csaknem az összes magyar üzleteket zárva találtuk. Hogyan, hát már ennyire jutottunk? A magyar önértzet ennyire megbicsaklott? A hizelgés, szolgálékúség és meghunyászkodás ennyire tért foglalt? Ugyanazon lábak elé veti magát megalázkodva,

a földön fetrengve, irgalomért esedezve a magyarság javarésze, melyek kéjes gyönyörrel rugdossák és üldözik őket állandóan. Mi történt a brassói magyarság jelentékeny csoportjával, hogy ennyire megfélemedezett magáról, kötelességeiről, faji és hazafias érzéséről?

Mentségeket keresünk és — nem találunk.

Mentség-e, hogy „a viszonyok parancsolják”? Nem mentség. A viszonyok nem parancsolhatják, hogy magyar kereskedők a szász ifjuság egyszerű évi mulatságát üzleteik bezárásával tiszteljék meg. Kötelezve voltak-e erre a hatóságtól, a közönségtől, a vevőiktől? Nagyön szomorúan állna Brassóban a kereskedelem ügye, ha minden ilyen alkalmat szász terrorizmus hatása alatt a magyaroknak is meg kellene ünnepelniük. De most már csak rajta, tolytasák uraim! Zárják be a boltjaikat a szedáni csata napján, Bismarck halála évfordulóján, a Ludwig Róth emlék-ünnepén, Lurtz nevenapján stb. Józanul föl sem tehető a szászokról, hogy ők az ilyen figyelmeiséget megköveteljék. Hanem a mi magyarjainkról igenis föltehető, hogy mero hizelgésből es talp-

nyalásból déli tizenkét órakor, mintegy vezényszóra valamennyien bezárnak s robognak ki a szász mulatságra.

Mentség-e, hogy az ünnepet a nemes emlékü Honterus nevére nevezték el, s így a nagy férfiú iránt való kegyelet munkálkodott a magyar szívekben is? Ez sem mentség. A tegnapi nem volt Honterus-ünnep, az ifjusági majális volt. De még ha valóságos Honterus évforduló lett volna is, a magyar kereskedőknek ezt a napot nem kell ünnepelniük. Mert bár igaz, hogy Honter kiváló alakja a magyarországi művelődésnek és diadalmas előharczosa a protestantizmusnak, ő ma már a szászok speciális apostola, a kit lefoglaltak, hogy nekik is legyen kit ünnepelniük. Szobrának leleplezésekor együtt ünnepeztünk a szászokkal, az országos ünnep volt, a mi egyebet rendeznek, abban már a faji szűkkeblőség és elfogultság lüktet, abból nekünk nem kell s nem szabad részt kérnünk. Bármily kiváló férfiú lett legyen is tehát Honter, az ő nevével kapcsolatos ifjusági ünnepély nem elég, hogy az a magyar kereskedőket ünnepi pozba vágassa s valamennyi magyar üzletet bezárasson.

A „Brassói Lapok” tárczája.

A protekció.

— A „Brassói Lapok” tárczája. —

Irta: Balla Miklós.

Szegényes szobában jóságos arcú öreg asszony ül az ágy szélén s patyolatfehér huzatba öltözteti a párnákat, meg a kopott piros kasmir-paplant. Az ablaknál, kölcsönpiánino mellett, bodros szőkehajú, halvány, szép leány énekel a „Lili”-ből áriákat. Hangja nem kellemes, sőt szinte bántó, de észrevehető rajta az iskolázottság. Közben hosszan lélekezik, mialatt tompa, szánalmat gerjesztő hörgés hallatszik a melléből, s midőn elvégezte az áriát, kimerülten roskad a régi, gödrös, kopott dívánra.

A szoba közepén álló asztal tele van össze-visszahányt kottalapokkal. Minden székhöz női ruhadarab hanyagul oda-dobva, — egyikén egy összegyűrt drappszinű gallér, másikon egy piros blouz, egy szoknya. Csupán egy nagyszélű, pi-

pacos szalmakalap van gondosan felakasztva a pianino egyik gyertyatartójára.

Az asszony éppen befejezte munkáját, odamegy a szőke leányhoz, s leül mellé a díván szélére.

A leány újságokat mesél neki a szini iskolából, csupa érdektelen, ostoba dolgokat: a lányokról, meg a tanárokról, a kik nem is olyan nagy művészek, mint a miyleneknek a világ tartja őket.

— Azt csak mi tudjuk megítélni, mi, a kik közöttük élünk; ismerjük a fogasait, tudjuk, hogy mennyire semmik!

— Hát a direktor még mindig nem mondott biztosat a szerződésről?

— Eh, hagyd el, mama! Hosszu félév óta áztat már az a nyomorult ember, hogy majd holnap, majd holnapután, majd ekkor, majd akkor! Ma ismét kérdőre vontam, s ezt válaszolta: „Tudja Maritta, megmondom magának az igazat. Nálunk Magyarországon nem méltányolják a tehetséget, szerezzon magának protekciót, s akkor lesz belőle valami. Ilyen szép leánynak mint maga, könnyű dolog az!” Hallod mama, hallod? Ezt merte nekem mondani az arcátlan!

Egy hordár kopogott az ajtón. Levelet hozott a kisasszony számára. A leány mohó kíváncsisággal bontotta fel s kipirult arczeval olvasta el a tartalmát. Aztán haragosan, őszinte undor kifejezésével arczán, oda dobta anyja elé a levelet.

— Olvasd!

Aztán a hordárhoz fordult.

— Mondja meg annak az urnak, a ki küldte, hogy egy nyomorult, aljas ember! Micsoda jogon merészel ő hozzám ily hangu levelet írni?! Ajánlata megbecsteienítő, s találni fogok rá módot, hogy elégtételt szerezzek magamnak érte! Mondja meg neki!

Indulatosan járt fel s alá a szobában, míg az asszony elképedve olvasta a levelet.

— „A mint délelőtt is mondtam, nálunk nem méltányolják a tehetséget, szerezzon magának protekciót, szerezzon meg protektornak például engemet. Ma este 7 órakor lakásomon várom, s akkor lesz pénz, lesz szerződés, lesz minden!”

— Borzasztó! A saját iskola-igazga-

De mindent meg lehetne még bocsátani, ha meg volna a paritás. Ha azt lehetne tapasztalni, hogy a mi, bár nagyobb nemzeti ünnepeinket a szászok hasonlóképpen megtisztelik. De van-e erre eset? Nem találkozunk-e minduntalan ünnepeink ócsárlásával, ha lehet, megakadályozásával? Van-e alkalmunk ünnepélyes alkalmainkon, akár brassói, akár országos jellegű az az esemény, ott látni szász polgártársainkat, mint vendégeket? Soha, soha! Bezárni pedig nem zár be a szász, a mi nemzeti ünnepeinken, hacsak nem olyan napon, a mikor a törvény fenyegeti, azzal, hogy ha nem zár be, őt zárják be.

A legszomorubb mégis a dologban, hogy maguk a magyarok is jobban megbecsülik a szász mulatságokat és ünnepeket, mint a saját nemzeti ünnepeiket. Oda a szolgálékiség viszi őket, innen a kicsinylő közöny tartja vissza; ott előtérbe tolakodnak, hogy a szász megveregeesse a vállukat és szóba álljon velük, ide el se jönnek, nehogy számon kérje tőlük e tettet a — szász vevő. Szégyenletes, kétségbeeső állapot! Csak tovább, uraim, ezen az uton, a szászok nem lesznek hálátlanok. Ugyebár, ismerik őket?

Három földrész harcza.

Brassó, jun. 28.

Az „öklözők“, a „boxerek“ felkelése, melylyel a fehérek uralmát akarják megdönteni Kinában, sokkal nagyobb hullámokat vert fel a politika víztükrén, sem mint azt előre gondolni lehetett volna. — Mikor e pogány szekta csatakiáltása bejárta a kínai birodalmat a Mongolfelföldtől a Sárga- és Kinaitenger hullámainál

mosott partokig, egy rablóhorda zsákmány- és vérszomjas üvöltésének vették a hatalmak, de ma már oda fejlődtek a viszonyok, hogy a kínai rendes hadak és a kínai kormány által támogatott boxer-lázadás harcziaradója egyjelentésű az egész kínai birodalom csatakiáltásával.

A czopfos felkelők féktelen dühvel ölik, gyilkolják az európaiakat és általában az idegeneket, s a nagyhatalmak maroknyi őrhadai, s a partokon horgonyzó páncézos hajóirások nem képesek gátat vetni a Mongolfelföldről megindult lavínának. Csak két ország: Oroszország és Japán képes jelenleg nagyobb erővel fellépni, mert az európai nagyhatalmasságokat a földrajzi távolság a gyors és jelentősebb fellépésben meggátolja. De e két hatalmasság sem vetheti teljes erejét latba, mert a többi hatalmasságok féltékenykedése, huza-vonája akadályozza, feltartóztatja a határozott és mindenestre eredményre vezető fellépésben.

20 ezer orosz van már Kina területén. 20 ezer európai katona pedig csaknem teljesen elég annak a Peking körül táborozó 300.000 kínainak. És a mérsárlások mégis egyre tartanak, a hittérítők százasados művei egymásután dőlnek meg, a kínai czopfok keresztény vérben fürödnek, mert a hatalmak még mindig késnek, s az orosz, majd japán invázió-félsze még egyre kísért.

Anglia eddigi nagy befolyását Kinára az oroszok már úgy is megdöntötték, s a bur-gyöző hatalom mégis már alig létező hegemoniájáért remeg. És így vannak a többi hatalmasságok is.

Azalatt pedig, míg a tette hivatottak csak maroknyi néppel igyekeznek a vést feltartóztatni, s egymásra féltékeny szemmel pislognak, azalatt: az európai követek és az összes Kinában tartózkodó idegenek fejek fölött lebeg a Damokles-kardja, s kereszttyén vér áztatja a kínai tereket egy bekövetkezendő nagy háború rémes előjátékaként.

Mert a nagy háború be fog követ-

kezni, és a háborúban három földrész: Európa, Amerika és Ázsia fegyverei fognak öldökölni. És e háborúban Kina el fog bukni. Az egész Kina, melyen már a Japán-háború alapos műtétet végezett, egy újabb műtét alá fog kerülni, mely reá nézve nagyon gyászos kimenetelű lesz: végtagjait mind le fogják vágni, csak a törzs fog megmaradni, tovább vonaglani, mert a végtagoktól megfosztott test élete már csak vonaglás. És Kina e szörnyű sorsot megérdemli, — bár némelyek szerint csak nemzeti érdekeit védendő fogott fegyvert a beözönlő idegen áradatok ellen, — mert az áldatlan harcot ő kezdte, s már a kezdetben tulragadtatta magát a mérséklet és emberies gondolkodás vontá határokon.

Most még csak a kezdet kezdetén vagyunk, és mégis patakokban foly a vér. Mi lesz még később? Egy szörnyű, rémes dráma fog lejátszódni: és ez lesz a bur háború társa, a XX. század intrádája.

Ezt kellene, hogy a hatalmasságok meggátolják, ezt kellene, hogy gyors és egységes fellépéssel megelőzzék, nem pedig, hogy egymásra féltékenykedve maguk is hozzájáruljanak a rémdráma rendezéséhez, mert most a csirájában levő vést könnyű elfojtani, de később — csak számtalan emberi élet árán fog lehetséges lenni a rémdráma utolsó jelenetének létrehozása. Ekkor pedig, ha a függöny legördül: nézők és szereplők egyaránt sirhatnak.

—e—

HIREK.

Brassó, jun. 28.

— Lapunk jövő száma a közbeeső ünnep miatt szombaton jelenik meg.

— Lapunk olvasóihoz! Julius elsejével új előfizetés nyílik lapunkra.

A „Brassói Lapok“ előfizetési ára helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:

tód tesz neked ilyen ajánlatot! Micsoda aljasság, de micsoda aljasság!

Elgondolkoztak mind a ketten. Az öreg asszony végre megszólalt.

— Mari, neked ezt a pályát el kell hagynod. Ne haragudj meg azért, a mit most hallani fogsz tőlem. Lázár Károly itt volt ma délelőtt, s azt beszélte, hogy halotta több tanárodtól, s tanuló társadtól, hogy téged csak áztatnak abban az iskolában, neked nincs hangod, s nincs tehetséged. Meg aztán, hogy te mellbeteg vagy, s az énekléssel való megerőltetés csak ártalmadra van. Azt mondta, hogy mondj le erről a pályáról és ő feleségül vesz.

A leány szeme villámokat szórt.

— És te mit mondtál erre? Nem dobtad ki a szemtelent?

— Nem, — szólt félénken az asszony, — én igazat adtam neki, Mari. Mondj le erről a pályáról, édes kis leányom, légy a felesége annak a derék, jó embernek; meglásd, boldog leszel mellette, hisz úgy imád, mint az Istent!

— Igazat adtál neki! Igazat adtál az irigyeimnek, a kik egy kanál vízben megfojtának a tehetségemért. Hát nem látod be, hogy mindent csupa irigységből, mindent csupa érdekből tesznek a mai világban? Hát nem látod, hogy én azt az ostoba dijnokot úgy utálom, hogy rá sem

tudok nézni?! Kérlek, ne is hozd fel nekem többé azt az embert! Tudhatod jól, hogy mi a véleményem az efféle koldus tollrágókrol! Még, hogy nekem nincs tehetségem! Hát nem nevetséges dolog ez? Hisz te ismersz engem, és mégis igazat adtál neki? Van tehetségem mama, de terem nincs, a hol azt érvényesíthetném! De fogok magamnak teret csinálni, arról biztosítalak.

— Hogyan?

— Ki fogok menni külföldre, a hol arannyal fizetik meg a hangomat, arannyal!

Az asszony elgondolkozott egy darabig, majd bátortalanul megszólalt;

— Én nem bizok azokban a külföldi aranyokban sem. Hisz annyi pénzünk sincs, a mennyivel Pestről Kelenföldre mehetnél. El is felejttem mondani, hogy a zongorás is itt volt délelőtt a részletért.

— Egy perczig, de egy perczig sem hagyják az embert nyugton! Petrásék fizettek már a mosásért?

— Azt mondták, hogy csak vasárnap fizetnek.

— És te ebben megnyugodtál? Hát miből élünk egész héten? Hisz még teljes öt nap van hátra vasárnapig!

Az öreg asszony elgondolkozott.

— Bizony még öt nap, hosszú öt nap! És alig van néhány hatos az egész háznál.

— Iszonyu ez az állapot, mama, elviselhetetlen!

— Mari, én gondoltam valamit, de ha nem fog tetszeni a tervem, ne haragudj meg érte, kérlek. Azt gondoltam, hogy legjobb lenne, ha kiadnánk ezt a szobát valami tisztességes lakónak. Kapnánk érte 8-10 forintot. Ez nagy segítség volna nekünk, Mari.

A leány felkaczagott, úgy mint a szini iskola házi szinpadján tanították kacagni valami drámában.

— Jó gondolat, igazán jó gondolat! Vannak neked, mama! Aztán hol fogok én aludni, hol fogok én tanulni? És éppen most a vizsgák előtt! A konyhában, ugy-e a konyhában? Hogyne, hiszen jó nekem ott is, poshadó ruhák közt, a gőzben! Majd leterítünk egy rossz pokróczot a kőre, jó lesz az ágynak, a szoknyámmal meg betakaródom! Roppant kedves vagy, mama, igazán kedves vagy!

— Tulzol, Mari. A konyhában jó ágyat vetek neked minden este. Olyan lakónak adjuk ki a szobát, a ki egész nap nem tartózkodik itthon. Valami hivatalnok, vagy effélének. S te egész nap bent lehetsz, tanulhatsz, a mennyit akarsz.

egész évre 20 k.
fél évre 10 k.
negyed évre 2 k. 50 f.

Az előfizetési pénzek legezésérubben a „Brassói Lapok” kiadóhivatalába: Brassó, Kapu-uteza 60 sz. a. küldendők.

— **Érettségi vizsgálatok.** Az állami felső kereskedelmi iskolában tegnap délután ért véget az ezidei érettségi vizsgálat. Vizsgálatra állott 21 tanuló. Jelesen érett 2, jól érett 4, egyszerűen érett 10. Szeptemberben tartandó javítóvizsgálatra utasított 5 tanuló. Az eredmény kihirdetése után Kiss Mór elnök meleg elismeréssel adózott a felső kereskedelmi iskola tanári testületének, Orbán Ferencz igazgató pedig a miniszteri biztosoknak mondott hálás köszönetet az iskola iránt tanusított meleg jóindulatért. Végül Vig Albert főigazgató a lefolyt érettségi vizsgálat tanuságait méltatta figyelemre méltó beszédben. — Ugyancsak tegnap ért véget a helybeli gör. kel. felső kereskedelmi iskola érettségi vizsgálata is. Vizsgálatra állott 20 tanuló. Jelesen érett 2, jól érett 6, egyszerűen érett 10. Javítóvizsgálatra utasított egy tárgyból egy, két tárgyból ugyancsak egy tanuló.

— **Iparkiallítás az arucsarnokban.** Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszternek brassói tartózkodása alkalmával az arucsarnokban rendezendő iparkiallítás, melyre 170 kiállító jelentkezett, július hó 4-én szerdán nyitattik meg és egy egész héten át marad nyitva megtekintésre. A kiállítási tárgyak felállítása július 2. és 3-án, hétfőn és kedden eszközöltetik.

— **A trautebauai csata évfordulója.** Házi ezredünknek a 2. gyalog ezrednek városunkban állomásozó zászlóalja tegnap ülte meg évfordulóját a trautebauai csatának. Délelőtt a tűzer-laktanya fődött lovardájában a zászlóalj legénységének szép beszédekben méltatták az évfordulót. Német nyelven Stölzl őrnagy, magyarul Dékány Gusztáv főhadnagy tartott egy minden tekintetben szépen sikerült, tartalmas beszédét, végül Pedure J. fhd. román nyel-

ven magyarázta meg az évforduló jelentőségét. Délben a zászlóalj tisztai étkezdéjében diszebed volt, amelyen Weyrich Gyula cs. és kir. tábornok, a brassói 31. gyalog dandár parancsnoka is jelen volt.

— **Sétatéri-zene.** A városi-zenekar holnap — pénteken — délután 5 órakor a felső-sétatérien (a vízmedence előtt) játszik.

— **A városkapitányság** az alábbi hirdetményt bocsátotta ki: „Ezennel közhirre tetetik, hogy semmi más nyilvános helyen, mint csak is a cs. és kir. gyalogsági laktanya építési helyén szabad omladékokat és földet lerakni. Az ezen tilalom ellen vétők 40 koronáig terjedhető pénzbírsággal vagy megfelelő elzárással büntetendők. Együttal tudomásra hozatik, hogy a laktanya építési helyére omladékokat vagy földet szállító szekerek kövezetvám mentesek.”

— **Kéménytűz.** A róm. kath. főgymnásium melletti s a katolikus egyház tulajdonát képező kétemeletes bérházban tegnap este 9 órakor kéménytűz ütött ki, a melyet azonban rögtön eloltottak. Kár nem történt.

— **A zöldfa szálloda** kerti helyiségében vasárnap este a katonazene játszik.

— **Verekedés.** Radu István, Radu János és Pasku J. deresztyei lakosok tegnapelőtt az ottani kocsmában összeszólalkoztak s nemsokára már össze is verekedtek, miközben Radu István Pasku Jánosnak a vállán egy késsel súlyosabb sebet ejtett. Paskut azonnal a kórházba szállították, Radu István ellen pedig megtették a feljelentést.

— **Művészvilág.** Lapunkban tettünk már említést, a Rudnai Győző szerkesztésében megjelenő „Művészvilág” című hetenkint megjelenő szépirodalmi lapról. Ez a lap, melynek június 24-iki száma került most a kezünkbe, ma — bátran mondható — a legelegánsabb szépirodalmi folyóirat, a mely a legkényesebb ízlésű családok asztalán is méltán helyet foglalhat és tulajdonképpen a társadalom műveltebb rétegei számára van szánva. A jun. 24-iki szám kiválóan szép kiállítás-

ban jelent meg, felülmulva úgy e tekintetben mint tartalmára nézve az eddigi számokat. Élvezet a disz's borítékkal ellátott füzetet forgatni, a melyben a gyönyörű kiviteli képek és rajzok egymást sorra váltják fel. Minden számban egy bölcsekedő cikk után — mely valamely akut kérdéssel foglalkozik, elbeszélések következnek, melyeknek tárgya a társadalmi élet különböző köreiből van véve és a melyek közt mindig helyet foglalnak idegen irodalom remekei is. Vannak az egyes számokban költemények is. Referadák a fővárosi színházak előadásairól és mutatóványok az újabb szindarabokból zárják be az élvezetesebbnél élvezetesebb olvasmányok sorát. Mai tárczáink is a „Művészvilág”-ból van véve mutatóványul. Egy szám ára 20 kr. Kapható a „Brassói Lapok” nyomdájában, a hol előfizetések is elfogadtatnak.

— **Néppárti gyűlések Csikmegyében.** A néppárt hódító körutját az erdélyi részekben, ugy látszik Csikmegyében akarja megkezdeni. Nem kevesebb mint hét néppárti gyűlésre bocsátottak ki meghívót. Az első Gyergyó-Ujfaluban tartják meg, e hó 29-én délelőtt 8 órakor. Meghívójuk így szól: A cs.-karczfalvi választókerülethez tartozó gy.-ujfalusi és gy.-kilyénfalvi polgárok, tanuságot teendők néppárti érzelmeikről, Gyergyó-Ujfaluban néppárti gyűlést tartanak. Beszélni fognak Major Ferencz, Molnár János, Farkas József és Kálmán Károly. A második néppárti gyűlés Gy.-Csomafaluban lesz 29-én déli 12 órakor. Itt is a fenti apostolok fognak diki-özni. Az ottani népgyűlés programjából kíváncsi mindenki Kálmán Károly beszédére, ki arról fog szónokolni: Fog-e győzni a néppárt? A harmadik népgyűlés szintén e hó 29-én délután 5 órakor Gyergyó-Alfaluban lesz. A 4-ik Gyergyó-Szent-Miklóson lesz június 30-án délután 4 órakor. Innen Gyergyó-Szárhegyre mennek, a hol július 1-én reggel tartanak gyűlést. Ugyanaznap délben már Gyergyó-Ditróba mennek s ott tartják meg a népgyűlést. Déután pedig Gyergyó-Remetén bontják ki a néppárt zászlóját. Daczára, hogy Csikmegye majdnem egész lakossága katolikus, feltűnő, hogy az ottani birtokos és honoráczió osztályból senki sem vállalkozott a népgyűléseken beszélni. Az egészet tisztán csak az országgyűlési néppárt rendezi.

APRÓ HIRDETÉSEK

július hó 1-től kezdve,

a következő árak mellett vétetnek fel:

15 szóig	40 fillér,
minden további szó	2 „
vastagon nyomott szó	4 „

Többzöri hirdetésnél kedvezmény.

Havi bérlet (egymásután 25-ször): 20 szóig 5 kor. tehát minden hirdetmény csak 20 fill.-be kerül.

A ki állást, lakást, munkást, foglalkozást, üzletet, telket, házat vagy bármit keres;
A ki valamit eladni, venni, kicserélni, közvetíteni, bérbeadni, bérbevenni akar;
A ki ismeretséget, házasságot kötni, levelezni óhajt,

az czélját legolósóbban és leggyorsabban úgy éri el, ha a mi apró hirdetéseinket veszi igénybe.

Videkről is igen kényelmesen küldhetők be az apró hirdetések postautalvánnyal, melynek szelvényén kénytelenül ír annak szövege.

Hirdetések már most felvételnek

A „Brassói Lapok” kiadóhivatalában
Kapu-uteza 60. szám.

Az elkényesztetett színésznövendék előbb mereven nézett maga elé, aztán valami drámába illő pózba vágta magát, s pathetikus hangon elkezdett beszélni.

— Ennyire jutottunk! Ennyire kellett jutnunk! Én a konyhában fogok aludni, mint a legutolsó eseléd! Mosdóvizet hordok a szobaurnak, kitisztítom a nadrágját, meg a sáros cipőjét, és alázatosan fogok hozzá esedezni, hogy engedje meg, hogy néha-néha bemehessek a szobába leülni, — az én szobámba, én, Rónay Maritta, legszebb leánya a tanodának, kinek képviselők, mágnások fogják annak idején felajánlani palotájukat! Ezt sohasem fogom megtenni, anyám, soha!

Az öreg asszony, kinek előkelő, szép vonásain, elviselt, ódivatu ruháján meglátszott a régi jólétnek némi nyoma, sirni kezdett és a kezét tördelte.

— De hát mi lesz velünk, Mari? A házmester már egy hét óta mindennap a nyakamra jár a házbérért. Azt mondta, hogy e hétnél tovább nem vár a háziur egy perczet sem. El fogja adni ezeket a régi rongyokat, s képes lesz bennünket kidobni az utcára egyetlen ruhadarab nélkül!

A leány néhány pillanatig türelmetlenül járt-kelt a szobában.

— Igaz, hát a zongorást miből fizetted ki? Hisz tegnap még egy krajczárod sem volt.

Az asszony zavartan válaszolt.

— Kölcsön kértem. . . .

— Kitől?

— Azaz, hogy nem kértem. . . .

Ő maga ajánlotta fel. . . . Eppen itt volt akkor, midőn a zongorás jött. . . . Látta, hogy zavarban vagyok. . . .

— De hát ki az?

— Ne haragudj meg érte, Mari: Lázár Károly.

A leány viszatántorodott.

— Mit beszélsz? . . . Mi jogon merted tőle elfogadni? Mi jogon? Megalkudtatok ugy-e, s előpénz volt ez az összeg az én bőrömre? Anyám, azt a pénzt még ma, vagy legalább is holnap vissza kell neki adnunk! Érted? Vissza fogjuk neki adni! Megfizetjük a házbért is és véget vetünk ennek a nyomornak.

Lázár izgatottsággal kezdett öltözködni. Sietve fűzte össze magán a fekete midert, felölté a piros blouzt, a széles pipacsvirágos kalapot. Bodros, szőke haját előbbre simította a homloka körül, futó pillantást vetett a tükörbe, aztán sápadtan, ingadozva indult kifelé.

Az öreg asszony megkövülten nézett utána. . . .

Az óra 3/4-et mutatott. . . . Harmadnapra kezükben volt a szerződés.

Gräf J. és Tsa

ékszerüzlete

3 Kapu-utca 3

Leggazdagabb választék ékszer arany és ezüst árukban

továbbá szép választék China-ezüst-árakban.

Csak szolid áruk igen mérsékelt árak mellett.

Új tárgyak elkészítése, javítás, aranyozás és ezüstözés, valamint vésések mindenféle fémbe mérsékelt árak mellett pontosan és szolidan eszközöltetnek.

Apróhirdetések 15 szög 20 kr-ért már felvételnek

Kathreiner

csak valódi az ismert

Kathreiner-csomagokban!

Tehát soha sem nyitva, sem más megtévesztésre alkalmas utánzott csomagokban.

Kathreiner Kneipp maláta kávéja
a legízletesebb, egyedül egészséges és egyszerűsége miatt a legjobb pótkávé a babkávéhoz.

Kathreiner Kneipp-maláta kávéja
előszeretettel és folyton növekvő eredménnyel élveztetik a családok százazezereinél.

Kathreiner Kneipp-maláta kávéja
a babkávét, a hol annak élvezete, mint az egészségre káros, orvosilag eltiltatik, a legpompásabban helyettesíti!

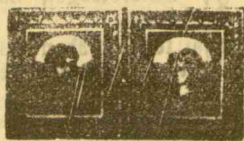
Csak 3 forint

A legszebb és legcélszerűbb

ünnepi ajándék.

(Emlék az elhunytakról)

Alapítva

1879-ben.

Arczképek életnagyságban

bármely beküldött fénykép után. Szállítási idő 10 nap. — A hű hasonlatért kezesség vállaltatik. A fénykép sértetlen marad. Ünnepi ajándékul szánt megrendelések előbb küldendők be.

BODASCHER SIEGFRIED

jutalomdíjazott műterme

Bécs, II. Praterstrasse 61.

1901

Budapest

Budapest

Dr. Málnai Mihályné-Silbermann Anna

felsőbb leány tan-és nevelőintézete

VI Gyár utca 3.

Az intézet 1900 augusztus hó 1-jén a VI. Teréz-körút 39 sz. a. 1. emeleten levő, tágas helyiségekbe helyeztetik át.

Az intézet áll nyilvánossági joggal felruházott 4 elemi 4 polgári és 4 továbbképző osztályból. Az intézet növendékei, benlakók, egész, vagy félnapra bejárók. Kivánatra bővebb felvilágosítást nyújt és prospectust küld

az igazgatóság:

Dr. Málnai Mihály.